

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu : **M. K. B.**, bytom G. B., N. Z., zastúpeného JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom Švabinského č. 13, Bratislava, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného **o výške výsluhového dôchodku**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. februára 2011, č. k. 2S 230/2010-30, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. februára 2011, č. k. 2S 230/2010-30 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného číslo KaVSÚ-5-21-2/2010 z 31. marca 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v sume **226,518 €** do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. Milana Rolla, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím číslo KaVSÚ-5-21-2/2010 z 31. marca 2010 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný zamietol odvolanie

žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. VÚSZ-65207023164707-OVZ z 30. decembra 2009 (ďalej len „rozhodnutie VÚSZ“), ktorým bol žalobcovi podľa § 123 ods. 2 písm. a/, § 39 a § 105 ods. 6 a 9 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) od 1. novembra 2005 znížený výsluhový dôchodok na 546,48 € mesačne, keď celkový služobný príjem žalobcu dosiahnutý za rok 2003 v sume 307 676 Sk vydelil počtom dní, za ktoré bol tento príjem vyplatený (344+3) a tento podiel vynásobil koeficientom 30,417. Krajský súd mal z administratívneho spisu žalovaného za preukázané, že služobný pomer profesionálneho vojaka žalobcovi skončil dňom 31. decembra 2003 a právoplatným rozhodnutím VÚSZ z 20. januára 2004 mu bol od 1. januára 2004 priznaný výsluhový dôchodok 15 349 Sk mesačne. Ďalej mal za preukázané a nesporné, že žalobcovi bol v roku 2003 vyplatený služobný príjem 305 272 Sk za 344 odpracovaných dní a služobný príjem 2 404 SK za 3 dni nevyčerpanej riadnej dovolenky. Pri prvotnom výpočte VÚSZ vychádzal osobitne z príjmu patriaceho za výkon služby a osobitne z príjmu patriaceho za nevyčerpanú dovolenku, ktorý však nevydelil počtom dní nevyčerpanej dovolenky (3), ale počtom dní, za ktoré patrila nevyčerpaná dovolenka. Krajský súd mal za to, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď celkový služobný príjem vydelili celkovým počtom dní (347), za ktoré bol tento príjem v roku 2003 vyplatený. Poukázal na to, že zákon č. 328/2002 Z. z. v § 58 definuje 365 dní ako rok trvania služobného pomeru výlučne na účel zistenia celkovej doby trvania služby a nie na účel zisťovania priemerného služobného príjmu. Pri zisťovaní základu na výpočet výsluhového dôchodku je preto podstatný len počet dní, za ktoré boli príjmy v rozhodujúcom roku vyplatené, t.j. za koľko dní patrilo profesionálnemu vojakovi započítateľný služobný príjem. Na tom nič nemení ani okolnosť, že by služobný príjem, vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku, bol vyplatený za viac ako 365 dní. Ak sa teda pri výpočte priemerného služobného príjmu započítava do celkových príjmov aj služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, potom podľa názoru krajského súdu platí, že tento celkový služobný príjem sa musí aj vydeliť celkovým počtom dní, za ktoré tento služobný príjem patrilo. Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov z toho dôvodu považoval za zákonné. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. vzhľadom na neúspech žalobcu v konaní.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Zotrval na dôvodoch žaloby. Namietol, že pokiaľ podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania

služobného pomeru je 365 dní, potom nie je možné sčítavať počet dní, za ktoré patril „služobný príjem“ a počet dní, za ktoré patril „služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku“. Je nezákonné, ak výška výsluhového dôchodku je nižšia ako keby sa vypočítala len zo služobného príjmu za výkon služby a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku by nedostal. Postup žalovaného nerešpektuje dikciu § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., že uvedené príjmy sa majú vydeliť počtom dní, za ktoré boli v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené a nerešpektuje poisťnú zásadu, že vyšší príjem sa prejavuje vo vyššej výmere poisťnej dávky. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 226,518 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že dikcia § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. je jednoznačná a sčítanie počtu dní, za ktoré patril služobný príjem, s počtom dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, je preto súladné so zákonom. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie VÚSZ o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poisťného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Sporným medzi účastníkmi konania je výklad ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných

služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31. augusta 2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do súhrnu príjmov má byť započítaný aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ktorý žalobcovi patril v sume 2404 Sk a že tento príjem patril za nevyčerpané 3 dni riadnej dovolenky.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. vyplýva že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých *čerpá* riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne *absolvoval* preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem naopak nepatrí za čas neschopnosti na výkon služby. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (praceneschopnosti).

Z rozhodnutia VÚSZ vyplýva, že v roku 2003 bola žalobcovi z celkovej doby 365 dní odpočítaná doba 21 dní, počas ktorých nebol schopný na výkon služby.

Sporným medzi účastníkmi bolo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa majú započítať aj 3 dni,

za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 347 (344 + 3), alebo či deliteľom má byť len 344 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu troch dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedené tri dni započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona č. 380/1997 Z. z. Na rozdiel od krajského súdu dospel odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 344 dní (365-21).

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov, za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia + podanie žaloby na súd v roku 2010) 2 x 55,49 € podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. + 2x režijný paušál vo vyúčtovanej sume 14,42 €, z toho 19% DPH v sume 23,826 €, za 1 úkon právnej služby (zastupovanie pred súdom 16. februára 2011) + 1x režijný paušál 7,41 €, spolu 64,41 € + 20 % DPH v sume 12,882 €, celkovo vo vyúčtovanej sume 226,518 €, ktoré sumu je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská